

SZLOVENSZKE NOVINE

720 EAST 4th STREET, BETHLEHEM, PA.
Phone 4912

SZHÁJA VSZÁKI PÉTEK - PUBLISHED EVERY FRIDAY

Editors: Kalman Banko & Stephen Banko, Reditela

Business Manager, Kalman Banko Jr.

NAPREJPLÁCSATI CEJNA		SUBSCRIPTION RATES	
Na edno leto	\$1.50	For one year	\$1.50
Vu Europo	\$3.00	To Europe	\$3.00

Ka Naj Mlájsi Cstéjo...

Z MÁLOGA ZRNA VELIKO DREJVO.

(Dale od preminousega kédna.)

Vu jeszen je Jóska máli beroski poheb túdi vu soulo prisao. Bogme-bogme je nyega nej trbela na vajáti tavlejsti; túdi nej je záto hodo on v soulo naj tam na solszkom dvorisici odíta mláti szvoje pajdáse, nego z vernosztyov i nezmerjenov voutouv k vesenyj je poszlúshao recsi sztároga vucsitela.

Vu velikom snezjeji, zápisici je túdi sou vu soulo. Z cout szi je boeskre zvéo na nogé i tak szi je zvéo na dúgo pout (ár je soula dalecs bíla odnyi). Ocsa szi ga

—Hejnyaj mádo tí pojbies, naj pivo etoga psza vósztiram.

I sztári barún je vósztirao líblénoga psza szvojeja i z velikov pazlívosztyov je poszlúshao béros koga detela razumete i korektné odgovore.

Gda je pa Józsek dokoncsao szvoje odgovore, te szi je kmeni nagno sztári barún i vu víhu mi je posepno:

—Z etoga pojba nika naprávi mo, doktor!

Eti pár rejesi je preobrnolo beroskoga deteta sors.

Blagoszlóveni naj bodéjo ona

Ostani domá ti pojbies ár te vóter na ov konec szvejta odnesz.

Jóska je nej osztao domá. Matí szi nyemi najveskrát pár prijáti.

Zakaj nebi sou szziromacsek, esi ednouv zse tak rad má soulo bogme naj szamo ide i naj szi vesli.

Vu etaksem sztrasmom vrejmeni szi ga sztári vucsitel vszigidar notri vu szvoje toplo, hiszo zváli i tam szi je dobro goriszegre.

Na szprotolje, gda je egzámien bio szi vucsitel mené túdi pouzváli. Pouzváli szi túdi gosz podszkoga ispana i kasznára jazsz szem pa z szebom napelao sztároga barúna (gouszpoud) túdi, kí je pobozsem i dobrega szrca cslovek bio, bar je zse vees kák dvajszeti lejt od lídu vkrajzaprej tí, szam vszubi zsvio, nej szi je brigao nazsvéjti za nikoga i za níkoj drúgo, szamo za szvoj veliki i prelejpi ográd.

Meni je pa navóke tou strmelo vu glávi ka máloga Józseka níkak na perouti postlávám. Naj vídi sztári barún, ka vu páverszskom deteti túdi jesztejo isztínszki talentumi, ka ono túdi má zdravo pamet, tákso z bozse milosce dobleno pamet, stero bi kvár bilou tak níhátí, kák zbozšno zemlou, vu prejlogi.

Na egzámien je sztári barún szvojeja líblénoga psza túdi z szebom pripelao. Isztina, ka je vu etaksem szvétésnyem vrejme ni posz nej valú vu soulo, (sztina, ka inda túdi nej) alí etáski veliki goszpoud je na szvojem imányi tou lehko csinio, ka szi je nyemi vídlo.

Na egzámien szi je tou csúde vrejdo delo zgoudílo, ka rávno gda je Jóska odgováráo, je pesz emúnckati zasno i nemirovno szi je oponásao. Alí sztári barún je etak pravo Józseki:

nom vrejmeni vtegnejo vo dobro tivne roké szvoje, naj velikodúšno podpérájo szziromák csloveka vrejdo deite ino je na ono sztubo zmorejo, stera szi nyega po talentuma nyegovoga fundamenti dosztája. Vu indasnyi dobri vrejmenaj szi je doszta naj-slo med znamenitimi moudri i popami táksi, kí szi z csiszta z szziromaske posztáve prisli na visziko sztubo i kí szi tou szamo tak bíli mogoucsi doszégnoti, ka szi je zmozna i szmilena goszpoda zmágalí na vu blájzsensztyovo pelajoucsyj pouti.

Za dvajszeti lejt poctom szi je vu doktorszko prebivalisce eden mládi doktor zoszelo notri, kí szi je vu najhiresnejsi soulej vesio i pripravlao szi znanoszti nepovéhnyene rouzse, stera szi nyemi na díko na csészty, cslovecsanzsztyi pa na dobrou i blájzsensztyo szlúszilo. Ete nouvi doktor szi je najobprvim vu ednoga szzejroglavnoga, sztároga béresa hrámi sztavo i obino i szkúsvivo ga je.

Ete velikoga iména doktor je Jóska, te indasnyi béreski pojbies bio. Sztári béres pa nyegov ocsa, koga je vózevesceni szin tak postúvao, kák je edno deite szvojeja sztarisa postúvatí, dízsno.

Sztári barún je zse pred desztými lejtmi povrgao eti ete szvejti i vu familjiszkoj kripti na cintiori szl je pocsívao vu vekívcsnom szne. Szinouvje nyego vi szi zsvíeli i szprjáznívím prijáti tetsztvom szi prijáli gori nouvoga doktora.

Jasz pa esese i dnesz dén gda ete redi písem, szem gízdvávi na naszledníka mojeja, koga je Bong poszlúno, gda je tou zselejnye szvoje pravo:

—Jasz bi tou rad bío, esi bi, ka na szvejti betegov jeszto vszakoga znao zvrácsiti.

F & W GRAND

5c-10c-25 Centov Stor

13-15 E. THIRD ST. SO. BETHLEHEM, PA.

Naznanimo odávanye nasega
Nouvoga Pamocsnoga Blága
Poglednite nasa oukna, tam te
vidili té speciálnoszti.

Vunatni Poplanje \$1.00

Vunatno Blága Za Zsenszke gvante Yd. 10c	Zsúto, Nepúszti Fárbe Súroko Yd. 10c	LEJPI KRETON Yd. 15c
Flanel Za Zgornyi Gvant 36 inch. Súroko Yd. 15c	Za Nájjakse Oblejke Blága, Drukano Yd. 15c	Nájjakse Scsipke Yd. 19c
YON be Yd.	PAMOCNSNO SZVILO Povidne fárbe Yd. 25c	DRUKANI RAYON MARQUINETTE Yd. 19c

LEJPI PIKNIK

Szo meli preminouse nedelo Goldsmith Bratov (z New Yorka) delavci na L. Bergera farmi.

Zdaj vnedelo, aug. 25-ga do alientovszki szlovenye meli tam piknik, na steroja szi bethlehenszki i okrogline szlovenye túdi pozovéjo. Kák na vszakom, tak na tom Bergerovom pikniki de túdi edna lejpa rádia splana vo.

Piknik meszto blúzi Central parka na Club ave., proti Catasanqua.

Congressus znouva

vkúpeszéde.

Orszacsokoga gyúlejsa poszlan. ci i szenátusje po 10 kédnov trepésem pocsinki szeptembra 16-ga znouva vkúpeszédejo i nadaljávali do szvoje delo vu zákonov rejenyá fabriki.

OSTIMO SZLOVENSZKE NOVINE!

Csi vam trbej AGENTA, kí szamo PRAVICO POVEJ: pois-site gori STEVE GAZDA.

Csi scéte szekuljratí HRAM, POHÍSTVO, ali AUTOMOBIL, pridte k-STEVE GAZDI! Nase speciálne vrejdoszti na ete keden zaodati szi:

- Hayes Str. pouleg Sixth Str. polojno dupliske zidíne, 6 hízs i padlús, vrouese vodé toploucsa, nové fajte bejli szink, kouponca i vsze potrejbcsine \$6,000.
- Fíth St., blúzi Edward St. polojno dupliske zidíne, 8 hízs, padlús, kouponca, elektrik, sewer i gas \$5,550.
- Za trstvo hranna E. 4th St. blúzi pri Buchanan St. polojno dupliske zidíne zevszemi potrejbcsinami 9 hízs. \$9,300

HRAMI I FARMÉ NAVSZEKRAJE. POISCSITE OBPRVIM NÁSZ GORI.

STEVE GAZDA, lasztník.

GAZDA REALTY CO.

746 E. 4th Street. Bethlehem, Pa. Phone 227-M.

MOSNYA

SZVILNA PIZSAMA.

I.

—Gda drága moja, gda?
Zsenzka je vu kraj obrnola glavou:
—Nevejím Róbert! Zđaj nika drúgo nemrem praviti, szamo teliko lahko zamerkam, ka jazs drúgi zrak potrebujem . . . Vu vasem junáskom prebiváiscet . . . nej, na tou szi ni mislziti nemreva.
—Te szte sze pa szamo spilali zmienom . . . La-gali szte!
—Nepravicsni szte kmeni Robert . . . I nepotrplívi.
—Csi pa vasz nateliko rad mam! Pa te csakati, vszigdár szamo csakati . . .
—Znábidti zse nede trbelo dugo . . .
—Ah Fánika . . . lübléna moja!
—Eszí esújte Róbert. Za pár dní jazs odpotujem. Száma. Vu Szent-Blaise mo sla. Vu Normandio. Szami?
—Száma . . . No vidíte tam, vu tisztoj odicsenój kroglini . . . Zna bidti! Vu tom jazs nika hídoube nenájdem, esi te vi túdi tam trosili tá szvoje szlobodscsine vrejmen . . . Zná bidti bi esese tiszto hízso vzéi vu árendo vu hoteli, stera je blízi moje.
Nocsí szo tak esúdnó leppe vu Normandiji. Moje hizse numera je dvádvajszata i vu "Domovina" hoteli mo sze zdrzsávála.
—Lübléna Fánika, predrága moja!—je ponávlaó lübeznívo Robert i z kúsami oszzipao bejle voutszke roké zszenskine.—Ali sztalno je, ka do vas mouzs vu Párisi i tam osztánejo?
—Popolnoma sztalno.
—Hvála . . . Idem i grafejrno mo vu Szent Blaise. Ah, kak lúšno bi bilou csi bi vkúpe lahko polívala!
—Zakaj nej? Szamo pazlíviva moreva bidti. Albert vasz po vídányi pozna. Pravo je, ka vu eden klub hodíta. Sztalno de on vószpřevájao mené na zseleznicu. Vi idte vó ranej, szkrijte sze vu ednom vagoumi i gda de zseleznica zse sla, te me goripoiscite . . .

II.

Nájbouge vózdelano prereditév túdi dosztrakát za níkoj valon vesini neodovejnoszt. Albert, Fánikin mouzs, ki szi je nej prevecs doszta premislávno od zseninoga potíványi szi je na posztáji zseleznicé dónok tak miszlo, ka njeje dízšnoszt prouti zseni nika malo lübeznosztí kázati zđaj, gda na takse nevoleno meszto potúje, záto sze je z náglou miszlejov na tou odlouco, ka gori szkocsi vu vagón i z vrejlin klúsom, pa z pár szlatkimi sousnyajonesimi recsmi vzeme szloboud od Fánike. Kak je miszlo, tak je vesino. Ali vu onom ocsnomegnenyi, gda je zseno obino, je szfúcskáo lokomotív, kalauz je sz trompeticov znamejnje dao ka "vrédi" i zseleznica sze je napoutila
—Hopp, hopp! je szkricsao Albert i k dveram je bejzsao, naj bár zse vu nászlejdnyem megnenyi, vó szkocsi z zseleznicé. Ali na sztabaj dvér vagouna sze je szrécsao szkalauzom, ki je rávno notri namejno sztoupiti. Kaj szi je nej zno zse zđaj drúgo zacseti, nazáj sze je povrno vu vogoun.
—No, zđaj szem dobro obhodo!—sze je szmehjao dobrovolno Albert.—Zđaj te zse na eden falat szpřevodim. Neprijétno je tou delo, ali záto je nej velika nészreca. Navécsar mo záto lahko vu Párisi.
—Na nájbližányoj stácciji bos doli sou?
—Doli. Szamo tou bi rad zno, gde i gda tá zseleznica sztáne nájbóprvim.
Z ednoga drúgoga vagouna té zseleznicé sze je rávno zđaj napouto eden mládi cslovek, naj goripoisce Fániko. Szesizsta nouvi lederni koffer je vu rokaj neszo i vu kofri edno díscso, csúdnoleppo szvilno pizsamo (szrakico za szpányi) stero je túdi rávno veseraj kúpo i od stere je dobro zno, ka nega zszenskoga szrcá, stero bi nyej prouti moglo sztáti . . . Gda je vu trstva okni tou pizsamo zagledno, nyemi je szréc taki mocno zacsnofo klepati i taki je túdi nacsízso bio sztejm znányom, ka tou esúdnó lepoto kúpti more, csi zszenszko szréc esé dolíobládáti.
Vu tretjem vagóni je Róbert po dugsem iszkányi konesno gori nájsao zszenszko. Veszelo sze je pasceso proti nyej. Ali Fánika ga je tak z presztrášenimi ocsmi poglédnola, ka je naglo sztano i nazhrbt sztoupno. Konesno je záto za Albertovim hríbom nyemi z znamejnými naznánye dála, ka nyej je mouzs túdi eti. Na eto sze je Robert pasceso vu edno drúgo híszicsko vagouna i tam szi je med edno berlínszko, z szedem persoun sztoječno familijo dolízseo.
—Hopp!—je pravo nágló Albert, vido szem ednoga csloveka, od steroza sze mi tak vídi, ka ga poznám.
—Kaksega csloveka?
Ednoga, ki je rávno zđaj sztoupno notri vu szouszedno híszicsko . . . Ali nevejím, gde szem ga zse gda vido? Vidis, ejnoga; ki zse cigarettin kadi v prekleti. Kak sze vidi, ese nacsúti dobro med berlínsari . . . Áj ja!—tou je eden moj prijátel z kluba . . . Robert Dambuli, fájni pojeb je . . . csakáj, ogegy mo sou proszit odnyega.

(DALE PRISESZTNI KEDEN.)

KNIGE

POPRAVLAMO I ZVEZSEMO

ZATO CSI MÁTE KNIGE, NA STERI SZO SZE TABLE RAZTRGALE; CSI BI SZI KAKSE LEJPO CSTENYÉ STELI OBARVATI I NA DUGSA LEJTA TÁ DJÁTI: POISCITE NASZ GORI, MÍ VAM TAK SZTÁRE KNIGE, KAK NOUVE, LEPOU NOTRIZVÉZSEMO.

Z-NASIM DELOM TE ZADOVOLNI INO MO VAM TO NÁJNISISO CEJNO RACSÚNALI.

Túdi gorivzememo vszefelé stamparszko delo ino je vu nájkrcsisem vrejmeni na vaso zadovolnoszt zgotovimo.

Stamparija Szlovenszki Novin
720 E. 4th St. Bethlehem, Pa.

—60—

—I zagrúvno je tou delo?—szo sze pá sztarali sztári goszpoud.—Za sztalno dobis tí tou? Nej szamo szo ti obecsalí? Szkém szi szi gúcsao? Z nájpřejdným

—Z tisztim, je pravo Lajcsi.—Mam, vúpanye, ka je tou delo vu rédi. Vi sze vu níkako formo ne sztarajte, ájta. Lehko sze vúpate vumeni.

Sztári szo szi mocno zdehjnoli.

—Te pa vu tom osztánemo,—szo pravili.—Za dvá kedna vkúpe idemo. Csi dotecsász,—szo doszta-vili za máli csasz—mo gotoví z pakiványom.

—Ka vsze namejníte pakivati?

—Pohístvo.

—Doszta bi kostala foringa.—Je pravo zđaj Lajcsi. Nájesednej bi bilou etí vsze odati i tam nouvo kúpti.

Vu eto formo je gúcsao sztáromi goszpoudi po cejnoj pouti, natelko, ka szo naszlejdnye privollí.

Csi miszlis . . .

Lajcsi je zse lacsen grázo od velikoga gucsa kak eden vúk. Szpřoszo je klúcs od klejti, notri je sou i pojo je lángos, steri je prvó osztazo i za eden poreden tanyej mřzloga zelja, na za melo ladi szedécsi. Jáko dobro sze je esúto i od nadájjnoga dela szi je premislávno.

VIII.

Kak stécs szo szi nej gúcsali, delo sze je lí vózvedlo.

—57—

—Moj Szin . . . Pa szi tí teliko pejne meo? Moj szin!

Zszusika nyim je pokázala ove senke. Zszenszka sze poberejo, prej k szo bejzali vu soulo i na okno szo notripoglednoli. Vó szo steli zezvatí mozsá; szamo malo, naj nyim pokázsejo blúz i pruszlek. Ali vu souli szo deca rávno popejvali i vucsitel sou nyim z oumorin obrázom taktus bilf kooj. Zsena szo ji nej vúpali moutíti. Mogli szo pocsakati poldné.

—Tí pojeb,—szo pravili vucsitel po obójdí, gda szo zse oni túdi vu nouvom preszleki parádivali,—zđaj pa vó zdelom. Odkud szi vzéó tí té vnouge pejneze? Mam vúpanye vu tebi, ka szi jih nej na kártaj doubó?

—Nej szem jih na kártaj doubó,—je pravo z pokornou dísnovejsztjov Lajcsi.

—Ali?—szo nadaljávali pitájous sztári goszpoud.

—Ali jáko dober szlúz je meo,—je vdárla vu gues Zszusika. Na tózdí, znáte apa. Nej nyemi je trbelo drúgo delati, szamo opazívati vrejdnosztne papére. I sci je steri dragsi grátao, tou je nyegov haszek bio, csi je pa steroza cejna szpádnola, tou je túdi nyegov haszek bio.

—Nerazním,—szo migali zglovouv sztári goszpoud. Vejím pa szi vejím da nej bio kaksí uszorás, ali táksafajta?

Oh, apa!—ga je bránila kak fiskális ta klepetajousca Zszusika,—kak bi mogao Lajcsi uszorás bidti. Cejne tak vszigdár gori idejo. Pa csi szo zse gori sle, zakoj nebi szmeli mí túdi ednook haszek metí szoga?

